Ч. 187. Неділя 9 вересня (27 серпня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старороствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Угорщини. — Положене в Македонії. — Події в Росиї.

В Будапешті відбула ся дня 5 с. м. перша по літних фериях рада угорского кабінету. Вість, немов би на тій раді мали займати ся проґрамою праць будучої сесиї соймової і предложеннями законів, приготовлених для тої сесиї, не потверджує ся. Кабінетна рада полагодила перед усім численні біжучі справи, а крім того справу ріжниць, які показали ся між міністром скарбу а прочими міністрами при укладаню буджету. Дальше обговорювано справу австро-угорскої угоди, бо вже слідуючого тижня мають розпочати ся переговори між австрийским і угорским правительством. — Вчера по авдиенциї у Цісаря нараджував ся президент угорского кабінету др. Векерле з ґр. Ґолуховским, а о годині 5-ій по полудни відїхав до Будапешту. Нині по полудни виїде до Будапешту президент австрийских міністрів бар. Бек, аби відбути конференцию з дром Векерле. Др. Векерле в часі свого побуту у Відни мав також нараду з міністром війни ґен. Пітрайхом в справі спільного буджету.

Голова болгарского комітету для Македонії Борис Сарафов так висказав ся перед кореспондентом „Lokal Anzeiger-a“: „В Туреччині і Македонії панують від давна відносини, котрі грозять публичному безпеченьству і власности. Від 10 літ ми ведемо явну війну з Туреччиною, а нашим кличем є: „Проч з турецким ярмом!“ Більшість людности була за нами. В р. 1903 ми зорґанізували оружні напади на поїзди, нищили зелїзничі урядженя, щоби недопустити перевозу войска і звернути увагу Европи на наші відносини. Тепер зближаємо ся до нових подій. Десять тисяч узброєних Македонців стане під нашим прапором. Нашою цілию буде не борба в отвертім поли а партизантка. Виборемо автономію для Македонії, а то вже нам байдуже, хто стане опісля на єї чолї. Осягнувши сю ціль, станемо найліпшими приятелями Турків, а сего Ґреция найбільше боїть ся.

Як можна було надіяти ся, всї російскі вільнодумні часописи виступили енерґічно против проґрами Столипина і заповіджених нею строгих заряджень для здавленя ворохобнї. Всї они підносять, що заведене доразових судів военних означує вступ до насильної диктатури, а житє в Росиї перестало опирати ся на праві. Кореспондент часописи Tribune розмавляв з провідниками сторонництва кадетів, котрі всї заявили, що державний комунїкат єсть проґрамою державного тероризму. Столипин говорить вправдї все о думі, але треба сумнївати ся, чи правительство дїйстно схоче скликати думу. Далеко правдивійший єсть здогад, що реченець скликаня думи буде знов відложений, аби вкінци думи нїколи не скликати. Навіть провідники умїреної опозициї заявили, що правительство обіцює реформи, але російский нарід не хоче вже більше обітниць, лише вимагає дїл. Комунїкат робить вражінє, що всьо остане по давному, абсолютизм, стан облоги, висиланє на Сибір, а навіть буде гірше, бо від тепер буде можна вішати людий до 24 годин без суду. Навіть консервативні часописи, зближені до правиці, висказують ся о проґрамі Столипина дуже здержано. — „Новоє Время“ пише, що не вірить в успіх заповідженних реформ. — „Біржевия Ведомості“ кажуть, що правительству більше зависить на доразових судах, як на переведеню реформ. — „Рєчь“ називає проґраму Столипина другим виданєм заяви Ґоремикина. — „Око“ пише, що коли би радила дума й Столипин виступив перед нею з своєю проґрамою, то стрітило би єго таке принятє, як Ґоремикина.

Вісти, надходячі з провінциї о настрою між селяньским населенєм, звучать майже безнадїйно. З усїх російских ґуберній доносять,

---

2)

Спалений.

На лад Конана Дойлє — оповів А. Манд.

(Дальше).

В спальни, де все було поперевертане горі ногами, розглядав ся Шерльок Гольмс з дебільшого, але тим докладнїйше оглядав кождий предмет в прочих комнатах, котрі майже зовсїм були в такім станї, в якім полишив їх нещасливий Ґельфорд, коли поклав ся був спочивати; мій приятель придивляв ся там кождій знадобі нераз навіть крізь люпу, оглядав так оба шкіряні фотелї і простий стіл на середині, на котрім стояла хорошенька мисочка на попіл з недокуреним циґаром. — Не гадав бідачиско, що то буде єго послїдне циґаро! — відозвав ся жалістно банкір, котрий здивований приглядав ся всему, що робив мій приятель. При малїй полицї з книжками перевертав Шерльок Гольмс кожду книжку окремо, придивляв ся кождій ґазеті, яка там лежала, оглядав стоячі на побічнім столї, порожні скринки з циґар так довго і так призадуманий, як би то були перші, котрі він в своїм житю побачив, заглядав окремо до кождої із стоячих коло них склянок від вина та обнюхував і коштував майже вже зовсїм порожну фляшку з вином так довго, що аж п. Джонесови не стало терпцю і він спитав єго, чи не думає він розпочати тут малу пятинку.

— Чи не міг би я собі піти? — спитав банкір, коли мій приятель почав в комнатці до купаня оглядати так само совістно кожду дрібничку.

— Я гадаю, що то у вашім власнім інтересї, щоби ви тут лишили ся — сказав єму на то Гольмс зовсїм спокійно і робив дальше своє, оглядаючи основно кождий фляконик, що стояв на умивальни.

— Я того не розумію, що ви тут робите — сказав банкір нетерпеливо — і не знаю, в якій звязи може стояти стеаринова сьвічка, котрій ви так основно придивляєте ся, зі смертию мого любого Ґельфорда, а ще менше може менї помістити ся в голові, що міг би я вам помочи при тій шуканинї. Волю піти собі звідси.

— Прикро би було менї, як би я за яких десять мінут мусів знову посилати за вами — сказав на то Шерльок Гольмс. — Таки лїпше, щоби ви якийсь час тут зачекали.

Намові п. Джонеса, котрий признавав ся, що ціле поступованє тайного аґента не зрозуміле для него, удало ся наклонити старого панка, щоби він лишив ся, підчас коли Гольмс оглядав основно поміст а навіть присьвічував маленькою кишеневою лямпкою електричною і заглядав під шафу. Єго бистре око глянуло з вдоволенєм, коли єму з великим трудом удало ся видобути якийсь малий предмет з під шафи, котрому він довго приглядав ся а відтак єго сховав.

— За дверми в переднїй комнатцї стояла коло поліциянів якась заплакана женщина — відозвав ся Гольмс до інспектора. — Чи то може не Ґельфордова послугачка? Може би я міг з нею поговорити?

— Чому би нї, п. Гольмс, але що ви довідаєте ся від неї!

Закликали стару, просту, але дуже інтеліґентно виглядаючу женщину і она почала широко розповідати та жалувати ся на страту, яку потерпіла. То був такий добрий пан а так мало мала роботи у него. Приходила що рана о семій годинї.

— Хто вам отвирав? — перебив їй Шерльок Гольмс.

— Я мала ключ від дому і від дверий від коритаря, лиш двері комнат засував п. Ґельфорд на засувку.

— Але они нині не були замкнені на засувку лиш на ключ — сказав мій приятель.

— То правда, пане Гольмс, я й то вже також вислїдив — відозвав ся п. Джонес і усьмихнув ся. — Але тота жінка помиляє ся, бо п. Ґельфорд не мав звичаю замикати на засувку, лиш на ключ. А до того ще знайшли ми ключі коло годинника, записника, портмонетки, перстенів і инших дорогоцінних річий.

— Отже він повитягав ключі, а преці було вигіднїйше лишити їх в дверох. Добре, а ви знаєте одіж і чоботи п. Ґельфорда, правда? Чи они всї тут?

— А вжеж що всї. Я вже мусїла подивити ся, бо пан інспектор того жадав. Навіть то сїре одїнє і жовті черевики, які я мала нині вичистити, висїли нині в переднїй комнатї так само як завсїгди.

— А пан Ґельфорд робив собі звичайно сам чай? — спитав детектив, показуючи на дві порожні фляшки від спірітусу.

— Сам, а відтак убирав ся жваво та ішов

що аґрарні розрухи зростають. — В добрах кн. Оболенського в херсоньскій ґубернії вибухли грізні аґрарні неспокої. Селяни напали палату князя. Власти вислали драгонів, котрі звели з селянами борбу. Одного селянина убито, трох ранено. — До Букарешту прийшла вість з Бесарабії, що там панують великі неспокої. Ґубернатор зарядив в Болграді арештоване 3 бувших послів до Думи: Романа, Дімінеча і Ґоліцина, але людність силою їх увільнила. В многих місцевостях збунтовані селяни приняли прибуваючих козаків карабіновими стрілами. Заколот чим-раз більше росте. — Льондоньскі ґазети доносять, що в российскім Туркестані панують дикі забуреня. Туземці знищили зелізничу лінію. Зелізничі робітники страйкують. Рух на зелізницях удержує войско. Нема дня без убийств, рабунків і підпалів. Российске войско в значній части збунтоване. Межи збунтуваними а вірними відділами войска відбувають ся формальні битви. Ґенерал-ґубернатор єсть супротив того безсильний.

Новинки.

Львів, дня 8-го вересня 1906.

— З дороги до сьв. Землї. З Триесту телеграфують, що поїзд з нашими паломниками щасливо прибув там в пятницю о 8 ій год. рано. Всї подорожні здорові, лише пані чули ся утомлені довшою подорожию. Є. Екс. Митрополит Шептицкий в часї подорожи двічи звидів цїлий поїзд і розпитував паломників про здоровлє. В Триестї чудова погода. Подорожні купали ся в Мірамаре. Море супокійне. Подорож морем заповідає ся гарно.

— Огнї. Дня 3 с. м. в само полудне вибух огонь у господаря Йосифа Корчиньского в Самолусківцях, гусятиньского повіта і знищив 18 будинків до тла; шкода виносить 29.886 Корон. Шістьох господарів було обезпечених в „Днїстрі". На місце пожежі явили ся пожарні сторожі: місцева, з Личківців, Городниці, Мушківців, Нижбірка і Хлопівки, та щиро займали ся гашенем огню. Найбільше відзначили ся при гашеню місцевий сьвященик о. Красицкий з двома синами та учитель. Причиною пожежі були діти Корчиньского, полишені в хатї без нагляду; они вилили на вікно нафту і запалили. — Дня 5 с. м. навістив огонь село Бабухів, рогатиньского повіта і знищив 14 загород.

— Дрібні вісти. Катерина Козловска, жінка львівского зарібника, утїкла, забравши мужеви книжочку щадничу на 240 К. — В Ваміі, на Буковинї окрадено зелізничу касу на 2700 корон. — Дня 16-го с. м. відбуде ся у Львові кравве віче рукодїльників. На дневнім порядку буде між иншими ухвалене резолюциї до палати панів, домагаючої ся затвердженя змін промислового закона, ухвалених державною радою. — Вчера отроїв ся у Львові грибами робітник Іван Линка. — Пожарний „Сокіл" в Цішках, пов. золочівского, основано як філію львівского „Сокола". Статути приняло вже ц. к. Намістництво.

— Жіноча спілка промислова „Труд" пригадує Вп. Паням, що єї сальон мод виготовив і виготовляє капелюхи дамскі і для панночок після найновійшої моди. Ось і тепер маємо вже поважний вибір капелюхів найновійшої париской моди по цїнах дуже приступних. Просимо Вп. пань наших відвідати наш сальон мод і наші робітнї. — До науки купецкої в нашім складі приймемо дві дївчинки з укінченим чотирнацятим роком житя і виділовою школою. — *Дирекция.*

— Ревізиї в київских редакциях. Дня 3 с. м. около год. 2 по полудни перевела полїция ревізию в редакциї „Шершеня" при улици Мало-Володимірскій ч. 52. Перетрушено всї комнати, але не найдено нїчого підозріного, так, що обійшло ся без арештовань. На другий день зроблено ще другий раз ревізию в редакциї „Гром. Думки"; перетрушено навіть дровітню, але також нїчого не найдено. Арештовано письменника Сергія Єфремова, що входив в склад редакциї „Гром. Думки" і „Нової Громади", але не пишуть, коли то арештоване сподіяло ся, чи після першої, чи після другої ревізиї в редакциї „Гром. Думки".

Телеґрами.

Париж 8 вересня. „Matin" доносить, що електротехнїк Неш (Naiche) винайшов телефон без дрота і того рода сполучене завів межи Бульон а Аяччо.

Париж 8 вересня. „Temps" поміщає розмову з міністром просьвіти Бріяндом о конференциях епіскопских і стоваришенях віроісповідних. Міністер заявив, що було би єму дуже дивно, коли би епіскопи приняли були таке залагоджене справи, котре не дало би ся вже направити. Як з епіскопами так і з папою єсть можлива угода. Зміст закона накладає на сьвящеників обовязок належати до стоваришень віроісповідних в характері членів. Міністер запримітив наконець, що тих епіскопів, котрі схотять з ним поговорити, певно прийме. „Temps" замічає до того, що міністер бажає публичного мира і свободи совісти. Він єсть за порозумінєм до того степеня, що підсуває духовеньству спосіб помиреня духа енциклїки з вимогами закона. Він пригадує рівночасно з цїлою рішучостию, що сповнить свою задачу, т. є. забезпечить переведене закона.

Льондон 8 вересня. До Daily Telegr. доносять з Токіо, що заряд маринарки вставив до буджету на слїдуючий рік видатки на візиту японьскої ескадри в Анґлії. Ескадра поплиье до Анґлії дорогою попри ріг Доброї Надії, а верне відтак через Америку. Межи японьскими кораблями буде знаходити ся перший збудований в Японії кружляк панцирний „Сакуба".

Петербург 8 вересня. Дїти президента міністрів Столипина мають ся о стілько лїпше, що можна їх перевести до Зимного Двірця.

Петербург 8 вересня. (П. А.) Рада міністрів порішила вчера остаточно справу продажи маєтностий державних селянам.

Кострома 8 вересня. В тутешній ґубернії слїдно сильну аґітацию партиї лївиції. Відбувають ся численні віча.

Баку 8 вересня. (П. А.) Пробовано тут зробити дводневний страйк політичний, але проба не удала ся. По короткій перерві вернено знов до роботи.

Ціньтау 8 вересня. Нинї рано дало ся чути на островах Санта Люция і Ґренада сильне землетрясенє. На сїм послїднім острові тревало оно досить довго.

Більбао 8 вересня. Королївска пара відплила вчера на корабли до Сан Себастіяно. Жителї міста зробили їй овацию.

Астрахан 8 вересня. В місцевости Нїкольская селяни хотїли увільнити арештованого начальника громади і збурили помешкане правительственного комисаря та зрабували маґазин оружия. Місто позбавлене войскової охорони, бо войско з Астрахана може прийти аж в недїлю.

до свого бюра, а я вже о десятій годинї була готова зі своєю роботою а до того ще й не потребувала в недїлю зовсім приходити, бо від суботи аж до понедїлка був п. Гельфорд на селї. Такого доброго місця вже нїколи не буду мати.

— А коли п. Гельфорд приймав гості?

— Він не приймав нїкого — вмішав ся тут п. Джонес. Таж ви вже чули, як він жив здалека від всїх. Я переслухував всїх льокаторів, а нїхто з них не видів, щоби хтось до него заходив або виходив від него.

— А чи п. Гельфорд також все сам собі купував?

— А вжеж. Сам собі все приносив. Я єму нїколи за нїчим не заходила. То був такий добрий пан.

Добру жінчиску відпустили а п. Поль встав з тим очевидно кріпким наміром, щоби винести ся звідси, а Шерльок Гольмс удав, що нїчого не видить і не чув, та звернув ся до касиєра з запитанем:

— Пане Кроп, ви здаєте ся одинокий той, з котрим Гельфорд жив близше? Може би ви могли менї сказати, чи він крім фотоґрафованя, котрим він, як то показують два кодаки, займав ся, любив ще якийсь инший спорт?

— Не любив нїякого, пане Гольмс — сказав запитаний, молодий скромний мужчина, котрий доси мовчав. — Можу лиш то сказати, що він жив дуже спокійно і здавало ся, що з душею і тїлом займає ся лиш своєю роботою, бо був завсїгди одним з найперших, що приходили до бюра, і працював нераз при своїм столї, коли ми другі вже виходили. Та й в наших приватних розмовах звертав завсїгди на справи банкові і старав ся пізнати наше урядженє касове.

— Так, так; але фотоґрафованєм займав ся пристрастно?

— Може бути. Він мало о тім говорив, але иноді приніс до канцеляриї прилад до фотоґрафованя, бо на улици робив фотоґрафічні знимки.

— Гм, отсе був один з тих приладів? — спитав Гольмс.

— Нї не той! То був більший і ширший. Я нераз дивував ся, що він носить ся з так великим апаратом. А в бюрі не міг єго лишити, бо там мусїв би я був єго нинї рано видіти.

— Отже прилад десь подів ся — сказав мій приятель до п. Джонеса. — То поясняє менї богато.

— Змилуйтеж ся, Гольмес — відзвав ся тамтой. — Чейже не схочете гадати, що хтось хотів тут украсти фотоґрафічний апарат і при нагоді зробив Гельфордови смерть в так страшний спосіб.

— Невжеж то й тілько успіху з ваших розсїдів, що се сьміле закінченє! — відозвав ся на то п. Поль. — Що кому з того прийде, де той прилад подів ся?

— Прийде дуже богато, бо він грає дуже важну ролю в сїм злочинї — сказав на то Шерльок Гольмс.

— В злочинї? — відозвали ся всї три нараз в один голос.

— Коли бо то ви мусите зараз всюди занюхувати якусь кримінальну справу — сказав знеохочений інспектор. — А деж тут знайдете сьогодня слїди того злочину?

— Всюди, мій любий друже! Чи менї звертати увагу так досьвідного полїцийста на то, що нїхто в переходячих, котрі добачили огонь, не чув, щоби хтось кликав на поміч? Чи вам то не дивно видає ся, що Гельфорд спалив ся спокійно в своїй постели? Чи гадаєте, що горяч і біль не були би зараз розбудили сплячого і що страх та дим не були би гнали ним по всїх комнатах з криком на ратунок?

— Так, так, але він може спав так сильно, бо може за богато випив. Ви-ж і самі передтим виділи, що фляшка з вином була майже до послїдка випита.

— Гельфорд міг це взяти й на спане — запримітив касиєр; — він виглядав вчера через цїлий день дуже блїдо, жалував ся, що єго голова болить, і пішов раньше до дому як звичайно.

— Гм, мої панове, чоловік, що спить твердо, лежить спокійно і не перевертає лямпи!

Всї мовчали, мов би остовпіли. Відтак на знак, даний моїм приятелем, пішли ми за ним до сусїдної комнати.

(Дальше буде).

Господарство, гіґієна, вихованє.

Перші початки роботи в городі.

(II.) Що до місця на город, то треба памятати на слідуючі правила: 1. Город, коли можна, повинен вже з природи бути заслонений від півночи і заходу, а отвертий до всходу і полудня. — 2. Город повинен бути рівний як стіл, а де спадистий, там треба єго, о скілько лиш можна, зрівнати, або висше місце скопати, або низше підсипати. — 3. Вода для города конче потрібна, отже коли не можна зробити собі города близько якого жерела або потока, то треба бодай вибирати таке місце, де в невеликій глубині можна би добути воду. Де і то не можливе, треба бодай зробити відповідну яму на дощівку і довожену воду.— 4. Місце на город повинно бути о скілько можна правильне, значить ся, повинно бути всюди однаково довге і широке, бо тоді можна город розділити легко на рівні части і поробити в нім однакові грядки. Коли ґрунт де неправильний і виходить в клинці, то треба на нім виміряти чи то правильний квадрат чи прямокутник і в той спосіб повідтинати з него клинці, котрі відтак або засаджує ся овочевими деревами і корчами, або призначує ся на якийсь склад. Клин в затінку можна н. пр. ужити на місце під компостові купи, в иншім кінци можна зробити місце на воду до підливаня і т. д.

Як великий робити город? Загально можна би сказати: так великий, щоби єго можна добре обробити; але при тім треба ще й на то уважати, для кого і до чого має город служити. Хто сам один може робити цілий день в городі, той може при вправі обробити вигідно й 600 до 1000 квадратових метрів. Хто може мати поміч, той може обробити більше або займати ся ще й иньшою роботою поза городом. Докладно числами не дасть ся того сказати, як великого кому треба города; то вже мусить кождий сам обдумати а при тім брати під розвагу: 1) які сили має до роботи; 2) до чого має город служити. Господар на селї або в місточку мусить уважати на то, кілько у него челяди, котрої може ужити до роботи в городі, і на то, чи город і о скілько має єго і єго родину живити, чи може також має бути призначений на доробок. Инакше мусить уладити собі город селянин на селї, инакше міщанин в місті; сьвященик, учитель урядник, будник при зелїзници, взагалї кождий мусить після своїх і своєї потреби установляти величину города. Коли же хтось конче хоче числами знати величину города, то можна сказати, що вже 250 квадр. метрів (півтретя ара, або: 20 метрів вздовж а 12 і пів метра вширш) добре обробленого города може живити малу родину; звичайно однак треба числити по два до півтретя ара на одну людину, отже коли родина складає ся з 6 душ, то на город для неї треба числити 12 до 15 арів або 1200 до 1500 квадратових метрів. Виходить з того, що не один з наших господарів по селах і малих містах міг би собі далеко лїпше жити, як жиє доси, коли би взяв ся добре і розумно до управи города.

Як заводити город? Перш усего — огорожа. Без порядної огорожі нема города; длятого треба насамперед або поставити нову огорожу або добре понаправляти стару. Відтак після величини і форми ґрунту і потреби треба уложити собі плян. Хто би умів рисувати, добре зробить, коли насамперед на папери нарисує собі свій ґрунт і зробить плян города, а відтак після того пляну буде робити й в городі. Отже насамперед треба постарати ся о найпотрібнїйші знаряди до роботи в городі: рискаль, довгий на 5 до 10 метрів шнур і кілька затесаних на однім кінци коликів. Шнур не потребує бути аж якийсь надзвичайний, грубий, дорогий; вистане звичайний шпаґат за кілька крейцарів, на котрім треба відміряти метри і при кождім метрі поробити ґузки. Оба кінцї так прилагодженого шнура привязує ся до двох коликів; на один з тих коликів намотує ся шнур. Шнуром тим мірить ся тепер город насамперед в тім місци, де він найширший (або де найдовший): на самім краю в тім місци затикає ся колик зі шнуром в землю а з другим іде ся на другий бік города і розвиває ся шнур. Коли шнур так довгий, що стане на цїлу ширину, то тим лїпше, а коли город великий і треба два або й три рази іти з шнуром, то треба уважати, щоби іти в простій лїнії і за кождий раз вбити в землю колик там, де шнур скінчив ся. Так зміряємо город в ширш. Припустім, що було би 10 метрів; з того беремо половину, 5 метрів і в тій половинї вбиваємо колик в землю: то буде середина города в найширшім місци; від тої половини міримо тепер довготу, з котрої беремо так само половину і вбиваємо в нїй колик. Так виміримо собі найбільшу довготу і ширину города а після того можна вже легко зробити однакові боки в городі; треба лиш від довготи або від ширини виміряти однакові кусні землї. Впрочім і того не завсїгди потреба. Лиш в більшім городі треба визначити середину, щоби можна єго розділити відтак на чотири части і поробити стежки. В малім городі, знаючи єго найбільшу довготу, вимірює ся тепер стежку. Коли город широкий і довгий, то головну стежку робить ся по серединї; коли же вузкий, то стежку пускає ся одним боком, звичайно тим, що відвернений від сонця. Вятичивши стежку, треба ще визначити місце на компост і на воду до підливаня.

Дещо про хороби жолудка.

(II). Попереду говорили ми про острий нежит (катар) жолудка; тепер скажемо кілька слів про упертий нежит, котрий тягне ся дуже довгі часи і від того називає ся хронїчним (грецке слово „хронос" значить час). Коли хтось раз-враз псує собі жолудок злими стравами або злим способом житя, коли н. пр. запиває ся, їсть нездорові і трудно стравні страви, коли в наслїдок якоїсь хороби печінки, серця або легких і в жолудку щось попсує ся, то настає упертий нежит, котрий проявляє ся тим, що нас тисне під грудьми, жолудок буває здутий, в ротї не добре, часто відбиває ся дуже погано, иноді як би стухлими яйцями. Чоловік худне, з лиця виглядає жовтий і аж такий як би земля, буває дуже згризливий, дістає часто битя серця, завороту голови. Упертий нежит то хороба, що дуже довго тягне ся і дуже трудно з неї вилїчити ся длятого, що треба через довший час, иноді й роками, дуже уважно уникати всего, що може пошкодити, бо поправдї лїку на ту хоробу нема. Лїками можна помагати і так роблять лїкарі. Дають н. пр. недужим пепсину ало квас сільний, котрі помагають лїпше і лекше травити, дають ще й иньші лїки, але все то не поможе, коли чоловік не буде шанувати ся і сам на себе уважати. Отже передовсїм треба вистерігати ся всяких товстих страв, не їсти взагалї ніяких товщів, бо они й самі трудно стравні і не допускають до стравленя иньшої поживи, а крім того в жолудку роблять ся з них товсті кваси, котрі відбивають ся і аж в горлї деруть. Так само не можна їсти тяжких страв як н. пр. грубого, разового хлїба і бараболь, грубої каші і т. п.; дуже шкідливі для хорого жолудка були би також всяка вудженина, кишки і ковбаси, риба й сирі овочі. Всї страви треба добре жути, змішати зі слиною і аж тоді поликати; їсти треба по трохи, а зато частїйше. На хорий жолудок найлїпші легкі страви, як: яйця на мягко зварені, варена курятина, телятина, сушена булка, молода зелена ярина, як: цукровий горох, морква, шпараґи, лусканий і колочений горох, колочені бараболї (але не богато; цїлі, краяні бараболї шкодять, бо лежать в жолудку довго нестравні). Пити треба найлїпше чисту воду або слабий чай; горівки і пива треба зовсїм вистерігати ся. Остаточно помагають лїкарі ще й в гой спосіб, що полочуть жолудок. Як у всякій недузї так і в сїй найлїпше зараз в перших початках порадити ся лїкаря і помагати собі завчасу, бо коли хороба задавнить ся, то вже дуже трудно дати раду.

Вихованє в любови до родичів.

Роди держать народи, а родину держить любов родинна. Де в родинї незгода, де одно другому завидує і раде би єго в ложцї води утопити, там не може бути щастя в родинї; родина розбиває ся, а її члени марніють, гинуть і щезають без слїду. Противно, де родина любить ся, там она держить ся купи, помагає собі взаїмно, ратує ся і так перебувають щасливо всї невзгодини житя не лиш поодинокі її члени, але й цїла родина. В той спосіб держать ся роди иноді й по кілька сот лїт. А вже найбільшу, найсильнїйшу звязь в родинї творить любов до родичів, котра, від коли сьвіт сьвітом, вязала людий найсильнїйше. Далеко менше було би біди й лиха на сьвітї, не було би тілько недобрих, злих людий, злодіїв, розбишаків і горлорізів, як би любов до родичів плекала ся між людьми сильнїйше і більше, як то звичайно буває. Се не кажемо на вітер і без доказу. У народів, де родичам ще по смерти віддають честь яко добрим духам, бувають люди далеко благороднїйші, далеко менше єсть межи ними всїлякого зла, як між тими, де любов до родичів позістає лиш поверховна. Длятого кождий нарід, дбалий про своє добро, про свою будучність, повинен як найбільше старати ся о то, щоби виховувати своє молоде поколїнє в любови до родичів. Першим однак услівєм любови до родичів мусить з конечности бути любов до дїтий а о нїй поговоримо в слїдуючім.

— **Цїна збіжа у Львові дня** 7 вересня: **Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця** 7·50 до 7·75; **жито** 5·70 до 5·90; **овес** 6·40 до 6·60; **ячмінь пашний** 5·50 до ·575; **ячмінь броварний** 6·— до 6·50; **ріпак** —·— до —·—; **льнянка** —— до —·—; **горох** до вареня 8·— до 9·—; **вика** 5·60 до 6·—; **бобик** 5·30 до 5·60; **гречка** —— до —·—; **кукурудза** стара —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** 45·— до 55·—; **конюшина біла** 35·— до 45·—; **конюшина шведска** 50·— до 65·—; **тимотка** 21·— до 25·—.

— **Цїна телят, безрог і овець** на віденьскім торзї дня 6 вересня: Доставлено: 3497 телят, 1830 живих безрог, 1025 патрошених безрог, 315 патрошених овець, 54 ягнят. Продавано: Патрошені телята по 1 К 20 с. до 1 К 36 с.; лїпші по 1 К 48 с. до 1 К 56 с.; найлїпші по 1 К 58 с. до 1 К 60 сот.— Живі телята по 1 К 68 сот. до 1 К 38 сот. — Патрошені свинї на мясо по 1 К 08 сот. до 1 К 32 сот.; підсвинки по 1 К 06 сот. до 1 К 28 с. — Овець доставлено 4491 штук і плачено за найлїпші по 62 до 69 сот., бракові по 52 до 61 с. за кільо; — патрошені вівцї по 90 с. до 1 К 06 с. за кільо; — ягнята по 24 К до 36 К за пару.

НАДІСЛАНЕ.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в текстї.

Написав **Василь Породко.**

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка, Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

Гроші звертаємо, кому не подобає ся річник 1905 „Добрих Рад". В сїм річнику знаходять ся сотки практичних порад для кождого а крім того близько 100 рисунків, після котрих може собі кождий наробити практичних річий для господарства. Цїна 1 К за річник. Адреса: „Добрі Ради", Стрілецкий Кут (Буковина).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.

Іванчани п. л.

Інсерати

принимає

Аґенция

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Маятникові годинники з голосом вежових дзвонів

то послїдна новість у фабриках годинників. Ті мінїятурові францускі годинники мають 70 цмт. довготи, скрипку в правдивого оріхового дерева, прехорошо політированого, бють кожду півгодину і цілу годину. **Голос дуже приємний і милозвучний,** дуже подібний до вежового. Цїна К 10. — із звичайним звуком К 9. Ті самі годинники, але з музикою, котрі вигравають що години найкрасші танці і марші К 12. Скринка і опаковане до кождого годинника 80 сот. За ті маятникові годинники ґарантуємо письменно три роки. Суть они правдивою окрасою завдяки гарному викінченю і становлять хороший і елеґантний мебель. Будильник в музикою, що грає місто дзвонити К 12. Никльовий Roskopf-Remontoir К. 5. — Правдиві срібні ремонтоари К 10.—Висилка тілько за післяплатою. Коли що не до вподоби, гроші звертаємо назад, длятого купуючий нїчого не ризикує. Великий хорошо ілюстрований цїнник годинників, ланцушків, перстенїв і т. п. даром і оплатно.

JOSEF SPIERING, Wien, I., Postgasse Nr. 2—31.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).